

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 0T/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514000058
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3514000058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci obžalovaného H. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 25. apríla 2014 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : H. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trvale bytom Č. Č.. XXX, stíhaný na slobode,

je vinný, že

dňa 28.02.2014 v čase o 8.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo Š. W., na ktorom boli upevnené evidenčné čísla U. z iného vozidla (vozidlo vyradené z evidencie), v obci Vaňovce po ceste III/581008 smerom k obci Hrachovište napriek tomu, že činnosť vedenia motorového vozidla mu bola rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Novom Meste nad Váhom pod číslom ORP-617/DI-NM-2009 zo dňa 11.01.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.01.2010, na dobu 60 mesiacov, ako aj rozsudkom Okresného súdu Trenčín značka 3T/180/2011 zo dňa 13.03.2012, právoplatným dňa 13.03.2012, na dobu 60 mesiacov zakázaná,

t e d a

-2-

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a s použitím § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01.03.2014 o 20.00 hod. prevzal sudca pre prípravné konanie obžalobu na obvinené-ho H. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Sudca pre prípravné konanie dňa 02.03.2014 o 11.00 hod. postupom podľa § 348 ods. 1 Trestného poriadku vykonal výsluch obvineného a následne vydal trestný rozkaz, ktorý doručil obvinenému a prokurátorovi. Proti trestnému rozkazu podali obvinený a prokurátor odpor hneď po jeho doručení.

V súdu dodatočne zaslanom písomnom odôvodnení odporu obvinený okrem iného uviedol: „V súčasnosti žijem v dvojizbovom rodinnom dome v Č. so svojou matkou G. T.L., otcom H. T., ktorý je invalidný dôchodca so značne obmedzeným pohybom a dvoma súrodencami - bratom Š. K. E. G. T.. I keď v minulosti naša finančná situácia v rodine nikdy nebola dobrá, túto zimu bola zo všetkých najhoršia. V regióne, v ktorom bývam, nie je prakticky pre nás Rómov žiadna práca. Živíme sa ako vieme, navyiac, ako som uviedol, ja s matkou musíme zabezpečovať všetky finančné potreby našej rodiny... Matka pracuje príležitostne ako upratovačka, ale jej zárobok zďaleka nestačí pokryť potreby našej rodiny. Prevažná časť krytia týchto potrieb zostáva mne na pleciach. Vzhľadom k tomu, že nie som vyučený, moje možnosti zarobiť finančné prostriedky sú značne obmedzené. Prakticky jediná reálna možnosť, ktorú aj vykonávam, je zber starého železa. Takto zabezpečujem potreby našej celej rodiny. Vzhľadom k tomu, že takýmto spôsobom sa živí prevažná časť našej komunity, je takáto obživa čoraz ťažšia a aby som nazbieral potrebné množstvo železa, musím pochodiť čoraz väčšie vzdialenosti. Železo zbieram prakticky v okruhu 20 kilometrov. K tejto činnosti potrebujem
0T/19/2014-63

nejaký dopravný prostriedok, ktorým nazbierané železo musím previezť do príslušnej zberne. Vzhľadom k tomu, že nevladím žiadny dopravný prostriedok, jednoducho na to nemám, musím si tento požičovať, resp. niekoho poprosiť, aby mi nazbierané železo odviezol. Toto sa stalo aj dňa 28.02.2014, že sme spoločne s G. T., G. M. a K. T. išli zbierať železo. Motorové vozidlo vlastnícky patrilo K. T.. Nakoľko G. T. K. G. M. boli pod vplyvom alkoholu a G. nemá vodičský preukaz a nevie šoférovať vozidlo, rozhodol som sa, že budem šoférovať ja. Boli sme v zlej zúfalej finančnej situácii, nemali sme prakticky čo jesť. Skutočne som nevedel, ako mám túto situáciu riešiť, aj keď uznávam, že som ju riešil nesprávne. Ale nemal som inú možnosť...“

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2014 a zistil nasledovné:

Obžalovaný H. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojím zvoleným obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem

dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný

-4-

subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento trestný čin. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že by ho spôsobil, bol s takýmto následkom uzročený. Zákonom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci dodržiavanie a rešpektovanie zákazov a príkazov, právoplatne uložených vo forme individuálnych právnych aktov rozhodnutiami súdov alebo iných orgánov verejnej moci.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 53 spisu) vyplýva, že doposiaľ bol súdne trestaný 3-krát. Odsúdenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona z roku 2008 má zahladené. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/180/2011 zo dňa 13.03.2012, právoplatným dňa 13.03.2012, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 rokov. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/86/2013 zo dňa 31.05.2013, právoplatným dňa 18.06.2013, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky (do 19.06.2016).

Z evidenčnej karty vodiča (č.l. 25-26 spisu) vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia. V tejto súvislosti mu, počnúc rokom 2006, boli opakovane ukladané administratívne ako aj súdne zákazy činnosti vedenia motorových vozidiel.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

OT/19/2014-64

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obhajca obžalovaného apeloval najmä na to, aby obžalovanému súd uložil za spáchaný trestný čin taký trest, ktorý by bol racionálny. Poukázal na sociálnu situáciu obžalovaného a jeho rodiny. Obžalovaný patrí do skupiny ľudí, ktorá si podstatne ľahšie nachádza obvyklé zamestnanie a preto je zber starého železa a jeho odovzdávanie do zberných surovín v ich situácii praktický jediný spôsob obživy. Obhajca tiež poukázal na to, že prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody by trestal viac spoločnosť než obžalovaného, keďže podľa ostatných zistení stojí daňových poplatníkov polročný výkon trestu jedného odsúdeného v ústave na výkon trestu asi 7.000,- Eur. K uvedeným argumentom je potrebné uviesť, že ich paušálnym prevzatím vo všetkých trestných veciach s podobným predmetom trestného konania by zrejme skôr či neskôr došlo k úplnej eliminácii výchovného pôsobenia trestného konania a tej zložky trestnej sankcie, ktorá má ostatných potenciálnych páchatel'ov do budúcnosti odrádzať od prípadného protiprávneho konania. Preto sa s touto argumentáciou obhajcu súd nestotožnil. Napriek tomu je však súd toho názoru, že či už okolnosti spáchania skutku, motivácia obžalovaného spáchať tento trestný čin, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy umožňujú vyriešiť jeho trestnú vec aj uložením alternatívneho trestu. Výmeru tohto trestu súd určil v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby, a to s poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného ide o opakované spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Súd pri voľbe alternatívneho trestu vychádzal aj z toho, že trest nemá byť pre páchatel'a sociálne likvidačný, ani zasahovať iné osoby než páchatel'a trestného činu, k čomu by v prípade obžalovaného ako základného žiteľa jeho širšej rodiny čiastočne dochádzalo. Trest povinnej práce je navyše tým druhom sankcie, ktorý práve u osoby obžalovaného môže byť správnym lakmusovým papierikom na zistenie, ako to obžalovaný skutočne myslí so svojim nie prvým prisľubom, že v budúcnosti už naozaj povedie riadny život. Preto súd obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a s použitím § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky, keďže sa trestného činu dopustil v súvislosti s riedením motorového vozidla. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný a primeraný, od ktorého vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Po vyhlásení rozsudku podal prokurátor proti nemu odvolanie, a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.